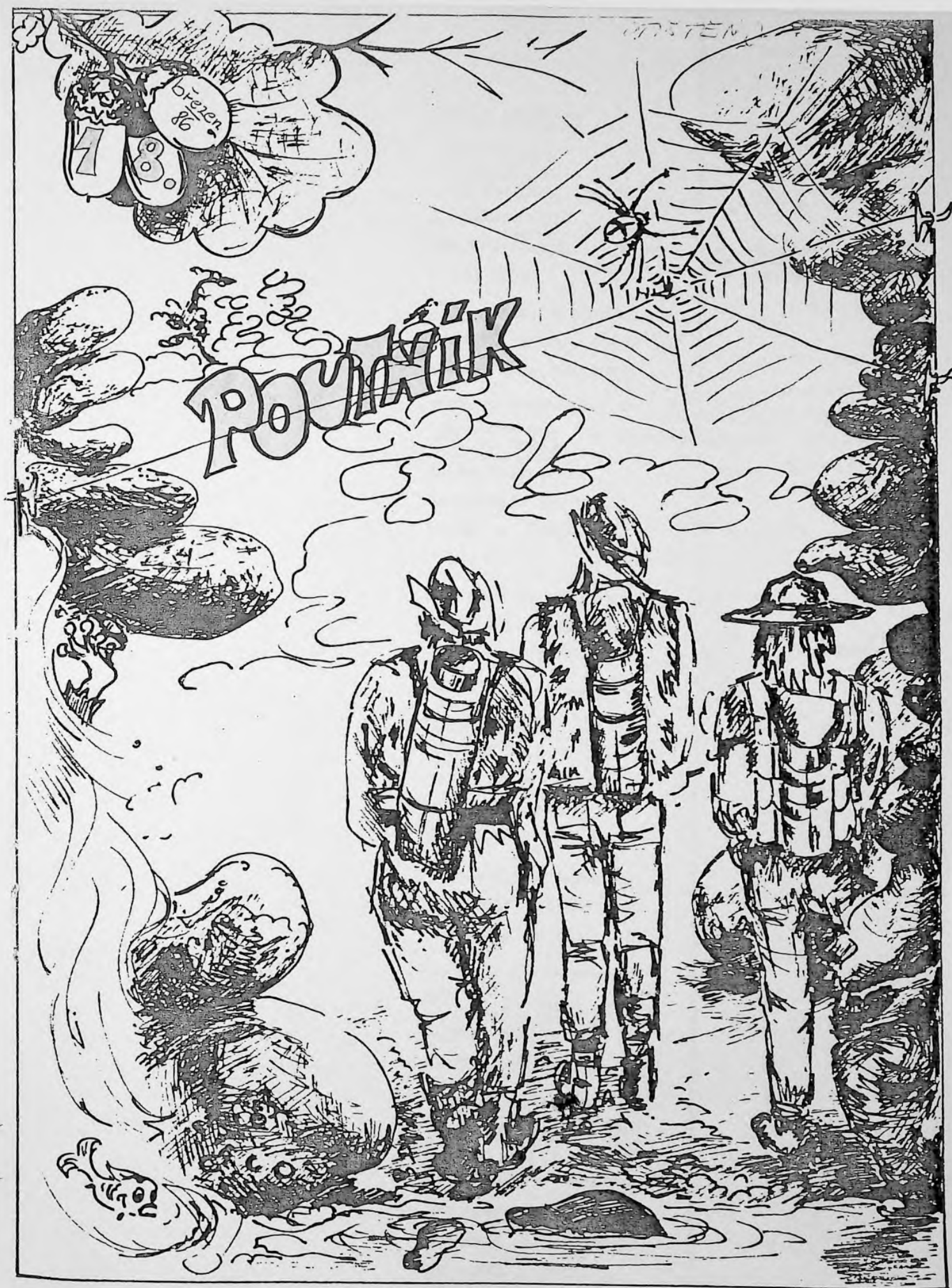

podpisy čtenářů:

\$ Jučnák
Zdeněk

Ere a Pet a Pustých Žibřidovic 25/4. 86

Leine Didina 6.5.86 T.O. ESTACADO
19.5. Kayman ^{TRAMP. SPRUŽENÍ} hledači v. Budějovice
T.O. NOV TOU RADHOŠTÉM

22.5. Baroň T.O. ESSE

22.5. majka

23.5. Kitty - to zlatý kůň, Tom

30.5. Strážník Janoušek
Hauke TO "Zlatý kůň"

20.9. JOZIN T.O. SATAN-CB

20.9. Beča TTK - Jizán
T.O. SATAN

11. 1. 87 Kéká T.O. LUNA

3. 2. 87 Jajá T.O. Bila Bonanza
Nov. Trébova

6. 2. 87 Pysak Jochie T.O. Bila Bonanza,
Nov. Trébova

9. 2. Danny T.O. LUNA

ADRESY REDAKCE:

T. S. Smrk

Aleš Chvojka
K remísku 1016
Praha 4 Chodov
149 00

/připomínky k redakci,
poezie, próza, foto,
ilustrace, příroda/

T. S. Zelí

Milan Hrdina
Na rozvodí 1547
Praha 8 Kobylisy
182 00

/hudební rubriky, humor,
věci kolem redakce,
ankety, rozhovory/

Seladon T. O. Kočovníci

Václav Smil
Dobratická 524
Praha 9 Letňany
199 00

/historie trampingu,
historie, zajímavosti
z osad a vandrá/

T. S. Cipisek

Regina Chvojková
-adresa viz Smrk-

/myšlivost, stopař-
ství, příroda/

Všechny ostatní pří-
pomínky.....posílejte
na jednu z prvních
dvou adres!!!

AHOJ KAMARÁDI,

vítáme Vás na stránkách osmáctého čísla trampského oběžníku Poutník. Rneč na úvod máme na Vás velkou prosbu. Již od počátku vydávání Poutníka jsme zavedli rubriku "STALO SE NA OSADÁCH - KONALO SE". Jenomže díky tomu, že jezdíme na akce miniadine, bývá tato rubrika často polooprázdňá či úplně vynechaná. Zprávy, které uveřejňujeme, bývají většinou ze severní oblasti - Kokofínsko, Mladoboleslavsko, Varnovsko..... A protože Poutník putuje do různých koutů naší republiky, je škoda, že se tyto zprávy nevyskytují z větší oblasti. A nyní ta prosba, prosíme Vás čtenáře Poutníka, jestli byste nám mohli posílat tyto příspěvky do redakce!

Zpráva by měla obsahovat obvyklé údaje: datum a místo konání, kdo akci pořádal, jakého byla akce druhu, název akce, pár slov o hrách, kolik se jí zúčastnilo kamarádů, jaká byla nálada, počasí stručně vše podle vlastního uvážení.

Zprávy posílejte na naše adresy, pokud možno se nejdříve po skončení akce.

Předem díky za spolupráci:

Unie Solitarno

ZPRAYODAJ PONNY

Je název trampského insertního zpravodaje. Časopis Vás chce seznámit s tím, co si dává redakce časopisu s prvního čísla letošního roku: "...si klade za cíl u při doplňování nebo opravách výbavy na vandr, případně kamarádů nebo při přípravě potlachů. Dále je možno uvidět následně představit trampské výbavy a strát adres kamarádů ale zasíláme osobně.... jiné příspěvky uveřejňujeme je city zpravodaje..."

Redakce Ponny Expressu nám nabídla spolupráci a v brněnu náhled a poznatky z vydávání trampského plátku. Setkání bylo velice dobré na Chrušíně. O tom, jak výborně náhled a dále informovat v dubnovém vydání Poutníka. Podle dopisu obdrželi, by se dalo usoudit, že vydávají zpravodaj v do vzájemné dohodě / sázeží na tom co odlišeno nabídnout myšlenky dočítat toho, aby Ponny Express putoval společně s Poutníkem".

Náš vyjádření k Ponny Expressu: časopis má pěknou úroveň prokládány hezkými ilustracemi, nápad vydávat insertní časopis, že k uskutečnění takového nápadu je třeba spousty práce. Ze zkušeností vím, že spousta kamarádů odchází, protože když dám jednoduchý příklad: budu vlastnit dvě usdy a já s určitostí vím, že jezdi se svou kamarád, kterému se rozešel si při práci seřívání utrženého kusu na vandr postel bál. Je jasné, že usdu daruji jemu, aniž bych se v inzerátu někomu. Ale to je jen to základní, je spousta dalších věcí, těžko schází vyřizování domovenek, kde kdo potřebuje pomoc při

Bylo by fajn, kdyby se cíl, který si redakce Ponny stanoví. V tom jím taky držím palce a jsem přemýšlení, že -držení!

Pokud máte nějaké konkrétní dotazy na nás nebo přímě napište nám do redakce. Budeme se snažit váš názor....co nám zašlete adresu přímo na kamarády z Brna.

A nám nezbyvá než doplnit tuto zprávu o jména kamarádů. Takže redakci tvoří: kamarádi - Ája, Sup, Teulavoj Pejchot, Mustang.

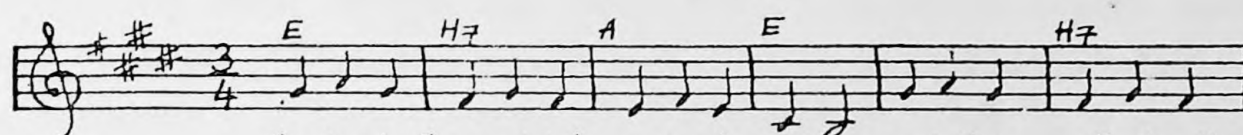
připravil

Lákání

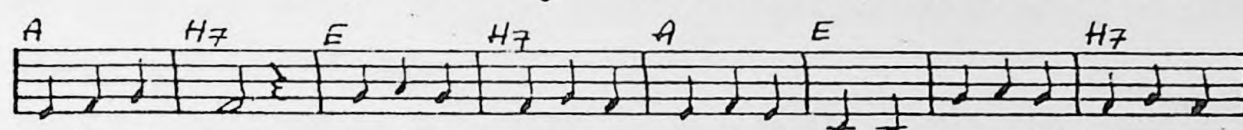
slova: Jarken
Vrbová

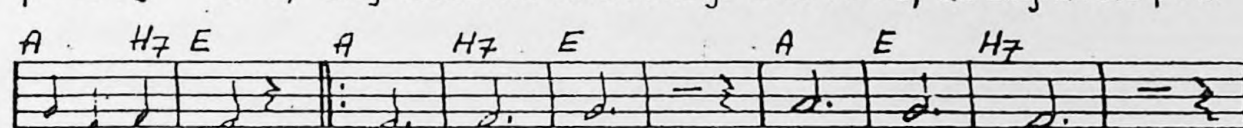
hudba: Wabi

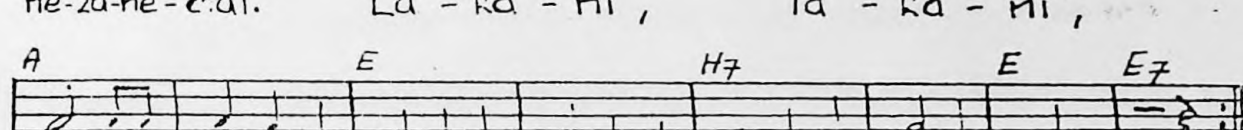
 Kam bys teď vno-ci jel u-snu-lo stá-do, o-heň znas mě-síc už

 pouť svo-ji vzdal, slej ně sám ne-víš kam do-jet blěls rá-no, žá-dnejkůň slo-pu ti

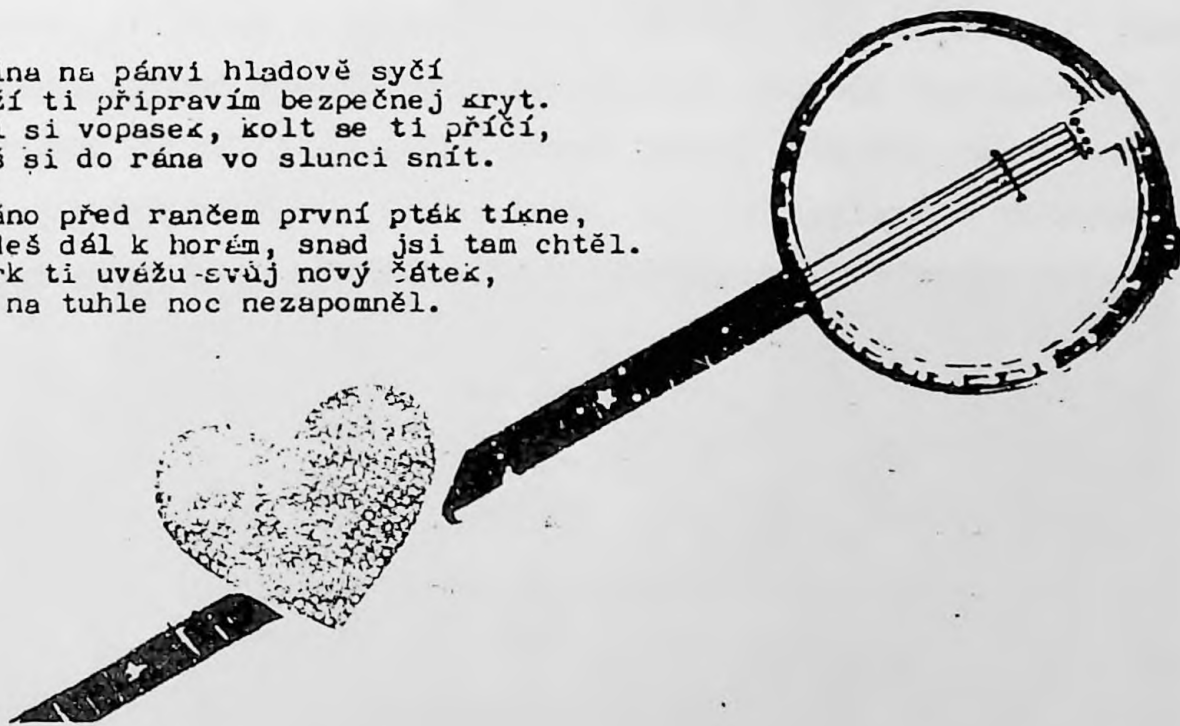

 ne-za-ne-čal. Lá - ká - ní, lá - ká - ní,

 blá-ho-vý vo-lá-ní, ši-ro-ko da-le-ko, žá-dnejchlapk se-hná-ní.

- 2) Slanina na pánvi hladově syčí
z kůže ti připravím bezpečnej kryt.
Povol si vopasek, kolt se ti přičí,
můžeš si do rána vo slunci snít.
- 3) Až ráno před rančem první pták tíkne,
pojedeš dál k horám, snad jsi tam chtěl.
Na krk ti uvážu svůj nový šátek,
abys na tuhle noc nezapomněl.

zaslal kamarád Vokoun
z Plzně

Z VAŠICH DOPISŮ + dole poznámka redakce

dnes jsme z dopisů korespondentů vybrali několik málo řádků od kamarádky Tlomeji z T. O. Tornádo.

Ahoj kamarádi,
na velkém vandru jsem se dostala i na státní zámek Orlik, kde mnohým jiným zaujal i tato PROŠBA LEŠA. Myslím si, že po přečtení by se měl každý návštěvník zámku nad těmito slovy zamyslet. Totéž žádám i od čtenářů Poutníka.

PROŠBA LEŠA

Člověče,

jsm teplo tvého přibytku za studených zimních nocí,
jsm přátelský stín když pálí letní slunce,
jsm krev tvého domu deska tvého stolu,
jsm lůžko na kterém spíš s dřevem, ze kterého staviš loď,
jsm násadou motyky tvé dřevo tvé kolébky i rakve tvé,
jsm květ dobroty a krávy

a proto SLYŠ MOJI PROŠBU:

NENIČ ME !!!

CHRAŇ PŘÍRODU!

Zhruba za týden od vyjití Poutníka dáme do oběhu i druhý K A L E N D Á Ř Poutníka, ve kterém bude uveřejněno zvalle na brigádu. /sázení stromků, nebo úklid polodů/

Jak se stát
Ohnivý Blesk
pohlavárem.

Když starý pohlavár indiánského kmene Mokasinů zemřel, nezůstal po něm žádný syn. Muži celého kmene se sešli a pravili: "Musíme si zvolit nového pohlavára." "Zvolte starého muže," řekl Smělý Orel, který již dlouho toužil stát se pohlavárem. "Vyberte mladého", radil Rudý Lišák, který od smrti starého pohlavára celé noci přemýšlel, jak by se jím stal. "Starý muž je moudrý, a mladý se teprve musí učit," tvrdil Smělý Orel. "Starým již slábne rozum a dlouho se rozmyšlejí," řekl Rudý Lišák. "Mladý se rychle rozhodne a ničeho se nebojí. Největší moudrost je v udatnosti!"

"Nejmoudřejší je Smělý Orel," tvrdil jeden starý bojovník. Jiný mladší mu odpověděl: "Ne však více, než Rudý Lišák."

"Kde viděl Smělého Orela utéci z boje?" "A kde viděl nejme naší strach v očích Rudého Lišáka?"

"Smělý Orel má šedesát skalpů ve svém vigvamu!" "Je už šedesát roků starý! Rudému Lišákově je třicet a má také na každý rok života jeden skalp," namítal jiný mladý muž.

Všichni umkli. "Ať je pohlavárem Ohnivý Blesk," ozval se najednou hlas. "Není statečnějšího a moudřejšího muže než on, říkal mrtvý pohlavár, když mluvil o jeho činech."

"Zvolte Rudého Lišáka! Je silný a statečný. Je náš nejlepší bojovník!" navrhol jiný. "Ať je náčelníkem Ohnivý Blesk," počali křičet ostatní bojovníci. "Ať je jím Ohnivý Blesk, abychom vyplnili poslední přání našeho starého náčelníka!"

"Jsou-li stateční a stejně moudří, zvolte toho, kdo je nejlepším skokanem, zápasníkem a střelcem z luku," pravil Rudý Lišák a postavil se před shromážděné bojovníky. "Je mezi námi lepší skokan, mrštnější zápasník a znamenitější střelec než Ohnivý Blesk?" tázal se jeden z jeho přátel. "Snad ano, snad ne! Zítřka uvidíme," řekl Rudý Lišák.

Shromáždění bylo skončeno a muži se rozešli do svých stanů, aby následujícího dne byli svědky zápasu mezi Rudým Lišákem a Ohnivým Bleskem, kterým se rozhodne, kdo z nich bude pohlavárem. S východem slunce přišlo mnoho mužů z blízkých i vzdálených vesnic, aby byli svědky napínavého zápasu.

"Jezte s námi v našich vigvamech, kuřte a buďte našimi hosty až do konce zápasu," říkali jim domácí muži. Všichni seděli kolem vigvamů, jedli, kouřili, vypravovali příběhy svých kmenů a přeli se, kdo ze soků vyhraje.

Shromáždění vybrali z mužů sousedního kmene vůdce, aby řídil zápas a určil vítěze.

V ustanovenou dobu šel vůdce, provázen všemi muži a mladíky, za vesnici na velkou rovinu, jež byla určena za místo zápasu. Rudý Lišák a Ohnivý Blesk ve svých nejlepších šatech šli se svými přáteli na konci průvodu. Když přišli na určené místo,

usadili se tak, aby všichni dobře viděli.

"Rudý Lišák a Ohnivý Blesk, předstupte!" poradil soudce. Obě se ihned před něho postavili. "Ten z vás," oslovil je přísný soudce, "kdo vyskočí nejvýše, kdo ry-
chleji svítění v zápasu, kdo lépe umí střílet z luku a kdo bude nejrychlejší při
cestě, a ten, kdo dokáže, že je nejmoudřejší, stane se pohlavírem." Všichni se divili,
proč soudce, muž široko daleko známý svým rozumem, mluví o udatnosti a soudrosci při
zápasu, a myslili si, že není asi tak moudrý, jak o něm slyšeli. Ale nic neřekli.

"Pojďte sem," pravil soudce Tazmáru Hreku a Černému Jostřábu, mladým indiánům
sousedního kmene, "svedzte tute hři do výše paří!" Indiáni svedli hři a napjatě vy-
čkávali.

"Rudý Lišák!" vysval soudce. Jmenovaný lehce a svižně přeskočil.

"Ohnivý Blesk!" Tento krávný, vysoký obloukem přeskočil iší a plynule se snesl
k zemi. Šel do výše oší.

Rudý Lišák lehce přeskočil. "Ohnivý Blesk!" Tento také bezvadně přeskočil.
"Šel se možná nejvýše?" Šel dráči svednutým rukama. Diváci byli netrpěliví, ale
nedávali to nijak najevo.

"Rudý Lišák!" Z pohraje lese vyběhl Rudý Lišák a lehce jako motýl krávným ob-
loukem přeskočil tyč. Zavaly se výkřiky radosti. "Dobrá jsem neviděl tak vysokou vy-
skočiti," pravil jeden z diváků a nadšením ve hlase.

"Ohnivý Blesk!" Další nerv naje napjatý, s pevným rozhodnutím v obličejí vy-
běhl prudce z lesa. Vysoko vyskočil, ale patení savadil o tyč a shodil ji. Ale jeho
skok byl přesto krásný.

"Vítězí Rudý Lišák," vítězně pronesl soudce a radostně výkřiky pozdravili vítěze.
"Nyní se rozhodne, kdo je lepší zápasník," určil soudce. "Rudý Lišák je starší a
těžší než Ohnivý Blesk a proto není spravedlivé, když zápasí," tvrdili přátelé Ohni-
vého Bleska straníkům Rudého Lišáka. Ale Ohnivý Blesk nedbal řeči svých přátel, svlékl
se a chystal k zápasu. Zápasili dlouho. Rudý Lišák byl silnější, ale soupeř byl
obratnější a jeho přátelé již mysleli, že zvítězí. Ale nakonec Rudý Lišák sešel ho
ohromnou silou a přinutil k zemi.

"Vítězem je Rudý Lišák," opět se jasota jeho přivřených prohlásil soudce.

"Nyní ukážete, kdo je nejlepším střelcem!"

"Protože je Rudý Lišák starší a čilejší z luku, není opět spravedlivé, že
opět zápasí," říkali zase přátelé Ohnivého Bleska a dlouho se o tom přeli a přáteli
Rudého Lišáka. Ohnivý Blesk je však zase neposlušchal, předstoupil s touhou naplně-
ným šípem a řekl, že je hotov souhlasit se zápasem, což všechny příjemně překvapilo.

Dlouho mezi stromy na kmenu mocného dubu byl terč. Přesně do terče zabodl se
šíp Rudého Lišáka.

Šíp Ohnivého Bleska zasvítěl a zabodl se také do středu terče. Ihned se nim
doletěl tam šíp Rudého Lišáka. Další šíp Ohnivého Bleska zabodl se však do ruky
terče.

"Rudý Lišák je vítězem," zvolal soudce, a veselé výkřiky pozdravily jeho další
vítězství.

"A nyní bude závod v běhu!" oznámil soudce.

"Není již potřeba závodit, neboť Rudý Lišák třikrát zvítězil!" říkali jeho stoupenci.

"Nyní bude závod v běhu," opakoval soudce nedbaje na různé řeči.

"Rudý Lišák třikrát zvítězil a měl by být prohlášen vítězem," pravil sám Ohnivý Blesk soudci. "Ale jsem ochoten běžet."

"Nyní bude závod v běhu!" rozhodně prohlásil soudce. "Připravte se!"

"Rudý Lišák nepoběží! Rudý Lišák třikrát zvítězil a jest tedy pohlavárem řekl hněvivě Rudý Lišák. "Není již třeba, abych běžel!"

"Rudý Lišák má pravdu!" řekl vážně soudce. "Není již potřeba aby běžel!" Po těchto slovech se všichni indiáni shromáždili kolem soudce, aby slyšeli prohlášení Rudého Lišáka vítězem a tím také pohlavárem, jak všichni doufali.

"Ten, kdo by zvítězil ve všech závodech," počal mírně a tiše mluvit, "byl by jmenován pohlavárem, kdyby se nehlédělo na důkazy moudrosti a rozvahy. Rudý Lišák zvítězil třikrát a nemusel se bát čtvrtého zápasu. Ohnivý Blesk, ačkoli mohl vyskřeti že podlehne i v posledním zápase, neodřekl se ho. Dělal vše, aby zvítězil, ale nebyl se prohry. Ten kdo se nebojí čestně přijmout i porážku, není zbabělec, ale má moudré a statečné srdce. Proto prohlašuji Ohnivého Bleska za náčelníka kmene!"

Po jeho řeči nastalo ticho. Všichni byli překvapeni rozhodnutím a přemýšleli zda-li je správné. Dlouho stáli se sklopenými hlavami.

"Soudce má pravdu," začal říkat jeden druhému. "Rozhodnutí bylo spravedlivé," opakovali si cestou do svých wigwamů. "Ohnivý Blesk bude naším náčelníkem."

Z časopisu "Čtenář" vybrala a připravila

T. S. C i p í s e k

V A Š E P Ř Í S P Ě V K Y Z D O B Í N A Š I S K A N U

V této rubrice se Vám snažíme představit korespondenty Unie Solitárie, kteří obchází stránky Routníka o své příspěvky. Dnes bude řeč o kamarádovi, který je neuvěřitelným tulákem našich krajů, ale který momentálně sedí doma na zemi partii svého těla, tak trochu nucen okolnostmi a rodiči, čeká ho totiž maturita. Takže nezbývá než doufat jméno - T. S. P u č ŋ á k. Snad právě díky oné již zmíněné okolnosti sešel do psaní a jeho příspěvek jste mohli posoudit již v minulém čísle Routníka. Dnes jsme uveřejnili v KOUTKU POZDÍ jeho báseň, ve kterého tíží myšlenka opuštěného campu. Další a moku říci zajímavé příspěvky se připravují v redakci. Takže ještě pár poznavecích znamení: blond vlasy, pečlivě upravený žlutý šátek, pečlivě abalend ša, lačná chůze, klid - to vše v pátek k večeru. V neděli - neklidný chvátající krok, narychlo abalend ša, zapráskaný původně žlutý šátek, vlasy postroparevné - původně blond. Takže k nepoznání.

UNIE SOLITARIO

TRAMPSKÝ KALENDÁŘ na rok 1986

Vyšel na skloupek minulého roku v nákladu 70 výtisků, jako společné dílko kamaráda a dvou členů mie. V Putníku se značně rozšířil okruh informovaných. Uveřejňujeme vždy v každém čísle dvě stránky kalendáře = dva měsíce. A nyní již ZVŘEN a ČERVEN

- 1 KOSTELNÍK
- 2 YETTI
- 3 ZORŮVKA
- 4 TRAJDA
- 5 LÍSTEK
- 6 PÍK,
- 7 KRASNA
- 8 JUDIAVKA
- 9 DIVOKÁ MARY
- 10 JAM

- 11 HRÍBEK
- 12 SVIDŘÍK
- 13 DR. CENDA
- 14 BILL
- 15 DIVNEJ
- 16 KOCOUR
- 17 TOM HOMÉR
- 18 POKRAJ
- 19 MŮZEK
- 20 ČIČAKO

- 11 BAEZY
- 12 NACHI
- 13 MAW
- 14 GREDY
- 15 TEREZA
- 16 ŠÍPEK
- 17 CHAMELEON
- 18 JACK BOBR
- 19 DIKX
- 20 CHUCK

- 11 KOS
- 12 CHŘESTYS
- 13 ŽELVA
- 14 DLOUHÝ JIM
- 15 NOREK
- 16 BOBR
- 17 JEZEVEK
- 18 JOJO
- 19 FRENKY
- 20 ŠTĚTIVAC

- 21 CINKI
- 22 BANDASKA
- 23 HANBA
- 24 HOUBA
- 25 ŠVADLENKA
- 26 LUPI
- 27 ALIA
- 28 DENY
- 29 BRAZIL
- 30 JACK
- 31 BRIT

- 21 SKIPPI
- 22 JUDIAV
- 23 KYAUA
- 24 VIKI
- 25 LESNĚVKA
- 26 SHRK
- 27 RIKI
- 28 RODRIGO
- 29 DŘÍVKO
- 30 PÍSKLE

TRAMPSKÁ KUCHAŘKA PRO NÁROČNÉ

LUNCHMOD KUNG-PAO

Suroviny: plechovka "lančmitu", ořechy - odeberte alesajícím kamarádovi, několik chilli papriček - zcela je nahradí kousek krmné řepy a pole, lžička mletého škrobu - stačí jedna nadrobno rozmělněná syrová brambora, tři lžice oleje - vymazat kus špeku, jedno vejce

Záliv: lžice sojové omáčky, 1 lžice vína šao-sing, špetka cukru, soli a Wei-su - to v pohodlně nahradí malý panák čehokoliv, kromě Alpy, az něm rozpuštěná trocha koření co naleznete po kapsičkách

Návod: v kotli smícháme na kostky nakrájené kure, co to žvaním, na kostky nakrájený lan trochu soli, a škrob z bramboru a dozlatova prokřejeme. Zalejeme "panákovým" zálivem a krátce ještě promícháme. Podáváme hned všem kamarádům okolo s chlebem. počkáme, co to s ním udělá a případně rádo přineregeme sobě. Odvážnější kuchaři mohou konzumovat ihned.

Dobrou chuť přeje UNIL SOLITARIO

Sid - Good day

—

"Já to jenom ubohý mládek, který všechněm slouží světem... Já opustil společnost, když se mi začalo nudit občectví a protivárka, když ho začínalo ubíjet, když byli šťastní jiní lidé... Pocítil touhu po něčem novém, lepší, lepší o svobodném životě pod sluncem svobodných národů, proti všem cizím svazům a vládkám a za svobodného světa. Toužil po věrné práci, po klidu a klidném životě, po zapomenutí, jenž by mi poskytl... Já byl nešťastný, když jsem byl šťastný občectví, čím jsem a řízení proti pocitu vinnosti a svobody. Jen tak, kdo ve jménu svobody odvrhl předsudky, kdo přetřel všechny a lidí a závazky a mluvil nebo kdo se ocitl sám nebo ve společnosti stejně odhodlaných lidí, jen tak může být člověk šťasten... Znovu byl tak nešťastný mládek, putující světem. Říchni ho pokládali za obecní a ztrnul, ale ve společnosti se lidem byl šťastný."

...současný projev života v civilizovaném světě ovšem nedovolí aby puv-
...i americký tramp se vyvíjel v tak formách, jakých se zrodil. Ale ještě
před půl stoletím byli trampové obyčejnou a originální společenskou vst-
vou. Jejich život se inspiroval umění, především literaturou, ale také mu-
sikou a filmem. Vedle B. W. Sunda, jenž proby se života trampů jako vzor
vodní a převážně pročitání, psal autoritativní romány o trampužáku jako
jako autor, který "Homer, z kterého se zrodil, že se zrodil, že se zrodil"
... "Homer, z kterého se zrodil, že se zrodil, že se zrodil"
... "Homer, z kterého se zrodil, že se zrodil, že se zrodil"
... "Homer, z kterého se zrodil, že se zrodil, že se zrodil"

[illegible]

/ pokračování v příštím čísle /

K A C H N Y

Kachny můžeme podle některých biologických a anatomických zvláštností rozdělit na kachny plovavé, potápivé a potápěče.

Kachny plovavé : březňačka, čírka obecná, čírka modrá, lžičák pestrý, kopřivka obecná, ostralka štíhlá a hvízdák euroasijský

Kachny potápivé: polák velký, polák malý, chocholačka, hohol severní, hoholka lední, zrzohlávka rudozobá aj.

Kachny potápěče představují morčáci a to : morčák velký, morčák prostřední a morčák bílý

Určování jednotlivých druhů kachen je obtížné, proto Vás trochu podrobněji seznámím pouze s jedním druhem, který je u nás nejznámější a pro myslivost nejdůležitější a to s kachnou b ř e z ň a č k o u .

B ř e z ň a č k a

patří z části mezi tažné z části mezi přelétavé ptactvo. Kačeři ve svatebním šatě vy nikají barvami, hlavu mají kovově zelenou, zobák žlutozelený s černým nehtem. Kachna je hnědává , šedozelený zobák má tmavé skvrny a oranžovou obrubu.

Březňačky k nám přilétají v únoru až březnu. Jsou již zpárované z podzima. Ihned po přitahu začíná čas páření tzv. čas ř a d ě n í a hnízdění. Kachna snáší 8-14 vajec na nichž sedí okolo 26 dní. Jakmile se kachňata vylihnu dopravuje je stará kachna na voču. Rod žije v tomto složení až do podzimu pohromadě. V říjnu bývají kachňata již dokonale vypeřena.

jednotlivé šaty /opeření/ u kachen jsou dobře odlišné a následují za sebou v tomto pořadí :

š a t p r a c h o v ý : je složený z jemného chmýřitého peří, je prvním opeřením mláďat po vylihnutí

š a t m l á ě a t : - 14-26 dní po vylihnutí, je prvním definitivním opeřením

š a t d o s p ě l í c h : tento šat je dvojího druhu : šat svatební, který nosí ptáci v období zasnub a šat prostý, který je opeřením dospělých ptáků v období vychovávání mláďat.

Pokryv ptačího těla se v pravidelných obdobích vyměňuje : tomuto jevu říkáme pelichání. Kachny pelichají dvakrát v roce a to v létě a pak začátkem podzimu. Po ukončení hnízdění dochází k pelichání úplnému při kterém vypadávají obě letky současně a kachny po tuto dobu nejsou schopné letu

Potrava: je rozmanitá, živočišná i bylinná. Březňačky se na rozdíl od hus pas-tví za soumraku a v noci a ve dne leží na vodách.

Připravila T. S. C i p í s e k

áno z : Malá myslivost
Myslivecká příručka
Posuzování věku živé a ulovené
zvěře užitkové

Dnes bych vás v této rubrice chtěl seznámit s činností, kterou když zálesák ovládá nebývá mu nikdy na škodu. Často jsem si všimal, že "stetsony" na hlavách kamarádů bývají zdobené různými trofejemi, které dříve bezesporu byly součástí některého z živočišných druhů. Rovněž nejedno průčelí srubů zdobí lebky s rohy a nebo parohy. Takže dnes bych vám chtěl doporučit několik málo způsobů preparací loveckých trofejí.

Při dokonalém vypracování trofeje dodržujeme několik důležitých postupů:

- 1/ po ulovení nebo nález... je velice důležité okamžité odstranění kůže, svalstva, očí a mozku.
- 2/ potom následuje odkrevnění, které spočívá v tom, že trofej ponoříme do proudící vody /potoka/, přibližně na tři dny.
- 3/ následuje vyvaření trofeje, vaříme po dobu, než se zbytky tkáně... pomalu oddělují.
- 4/ v další fázi se snažíme nožem oddělit další měkké části, které po vyvaření zůstaly na kosti.
- 5/ rovněž je velmi důležité, pakliže preparujete mufloní trofej, sejmut v horké vodě toulce /rohy u skotu/ a vyčistit je. U černé zvěře /kanec/, abychom zabránili praskání zbraní /duté zuby/, ihned po vyčištění a oschnutí vylijeme dutý prostor zbraní tvrdnoucí pryskyřicí. Nehodí se pouze polyesterové pryskyřice.
- 6/ a závěrečná fáze je vybělení, které se provádí až 30 procentním roztokem peroxidu vodíku. Vybělení má být důkladné. Ale pozor nejlépe je trofej obkládat vatou namočenou do peroxidu a to nejdéle dvě až tři hodiny. Ponoření do roztoku nemá být delší jak 45 minut, záleží rovněž na velikosti trofeje, jaký způsob bělení si vyberete.

Při vyváření se stává, že některá část trofeje odpadne, za vlhka je nejlépe na slepení použít Disperkol, za sucha Epoxy. V těchto několika bodech je popsán základ preparování až pro "výstavní" účely. V podmínkách vandru a pro soukromé osadní či soukromé účely zcela postačí postup zkrácený. A to:

bod 1/ je velice důležitý, musí být zachován v plné míře, dvojku můžeme vynechat, bod číslo tři - " - , rovněž bod číslo čtyři. Všechny tyto fáze lze pohodlně stihnout během jednoho vandru, aniž by se jeho průběh musel soustředit pouze na preperování. Pouze závěrečnou fázi - vybělení je lepší provádět až doma.

Takže mi nezbyvá, pakliže se pustíte do preparování, než Vám popřát hodně trpělivosti a úspěchů.

Podle vyprávění člena MS a řádků z časopisu Myslivost
zpracoval

T. S. S m r k

V příštím vydání Pouťníka se vás budeme snažit obeznámit o technikách vydělávání a stahování kůží. Pakliže byste měli nějaké přání, napište nám, budeme se snažit vašemu přání vyhovět.

V e č e r v ú d o l í

Večer už kašle za rohem
 slunce se skutálelo horám do klína
 s krvácejícím šrámem červánků
 Soumrak se plíží lesem
 a mezi stromy
 pokládá hubené stíny
 Zvolna umírají barvy
 pod plochou dlaní tmy
 která se rozlévá ze hrotů
 zachmuřených hor
 poslední bojovník dne
 odchází
 s prvním zábleskem ohně

/ H a n k a - Čes. Buď. /

1968

ze sbírky Čaj z jehličí

PRO VAŠE
 DRSNÉ
 DUŠE

KOUTEK POEZIE

S t a r ý c a m p

Tak šlapu dál a dál
 tou zasněženou bílou plání
 a vzpomínám, že kdys' jsem tady stál
 a se mnou moji staří kamarádi

Kde jsou všichni co zde byli
 kde jsou - to přece není fér
 někteří se z lásky oženili
 druzí zase nosí kvér

A tak tu stojím v prázdném campu
 a čekám jestli někdo přijde
 teď jezdí raděj na rodinnou chatu
 malá stezka pro ně už sem nevede

To místo má teď hrozný nádech smutku
 na sníh padá z černých mraků smín
 v dáli vidím turistickou značku
 a proto radši jinam odcházím.

/ T u č ň á k /

Praha, 1965

Č A S

Minuto žárlivá

postuj chvíli

vějířkem vrásek

podepisuješ rozsudek

nad mou tváří

Každý ti zazlívá

že čas tak pílí

a jak Robinson svůj zásek

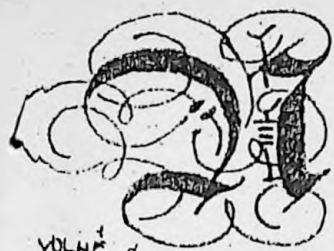
denně do mé tváře vyrývá

Ó ty minuto zlá

/ H a n k a - Čes. Buď. /

1967

ze sbírky Ohlédnutí přes rameno

EZAPOMEN

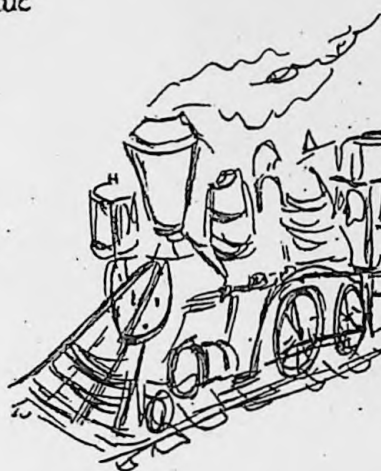
hudba : Danyiova' Alena
text : Miloslav Krupička
hraje : TREPKA NEJDEK

1. Až někdy pochopíš jakou cestou sesšel snad v dobrém budeš
vzpomínat a ne-bo taky lže Na krásný chvíle na kamenný
svý nezapomeň nezapomeň i když máš skradně šedivý - vý

za svým stínem jít, na zádech těžký valc
ranní rosou se proběhnout
být volný jako pták
na píseň větru, co jen pro tebe zní
nezapomeň, nezapomeň,
i když máš skradně šedivý.

3. Boty jsou děravý a spacák zrovna tak
tohle přece neradíš
když se pospíchá na vlak.
Na svoji řeku a nohy toulavý
nezapomeň, nezapomeň,
i když máš skradně šedivý.

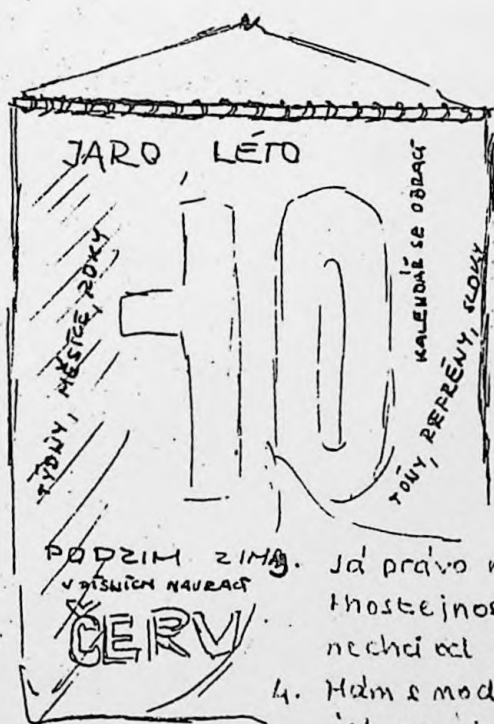
4. Na všechny, co jsi znal a měl je stejně rád
kterým bys poslední chleba dal
a čel se za ně prát.
Na všechny kluky a holky veselé
nezapomeň, nezapomeň,
i když máš skradně šedivý.

KALENDÁŘ

Pavel Děčko vinklát
JITRO PRAHA

1. Pár toulavých tónů mi z bytary zní cesty kluci tratě vyskakují z ní
slova zpívají o tom co mám rá-da. Týdny měsíce roky kalendář se obr
cí-i tóny refrény sloky jaro léto podzim zimu v písních navrací

1. Já právo mám podle svého řádu žít
třeba nejnost těch druhých nechávám umřít
nechám cel života víc a více.
4. Mám s modrým náhem svou lásku motýli
jak se stromy keřtem mlčky obli
a den noci ukroji v krajce.

1. Pár toulavých tónů mi z bytary zní
cesty, kluci, tratě vyskakují z ní
slova zpívají o tom, co mám ráda.
2. Mé vlasy ztrácejí sluneční hřívy
z kempů už zmizelo poslední dříví
tulák zima do ohně přikládá.
R. týdny, měsíce, roky
kalendář se obrací
tóny, refrény, sloky
jaro, léto, podzim, zimu
v písních navrací.

Do redakce Poutníka zaslal kamarád Señor
(časopis Tam - Tam)

Jsou to mladí lidé, který jezdejí do přírody pobavit se. Někteří žijí dá asi znečištěnou přírodu.

4. Normálně.

5. Je to jejich zábava. Mají v tom zálibu.

6. Nikam nejezdím, nebavilo aby mě to, hrachu fotbal.

/příslušníci 17. 27 a 33 let/

1. Tramp má slušnější vychování.

2.-

3. ve službě a nikam jiné přístup než v civilu, když se někde vy-
ráží. Když jsme ve službě chová se rozumně, bez problémů, po našem
upozornění jejich případně nevhodné chování srovná. Při žandácku
není kamarádský vztah. Trampové přírodu využívají, ale nezneužívají.
Vrací se k ní. Žandáci ne. Trampové používají přírodu jako odpoči-
nek. Žandáci jsou i ve městech, vše používají jako místo pro svou
"zábavu".

4. Jezdí jinak, někdo pěšky, vlakem, po vodě.

Příroda se musí využívat na odpočinek.

Vyhledávají se tak obyčejnější místa. Používají je jen jako místa pro
doplňování zásob.

5. Protože, že už jsem nakolikrát. Za svobodna, protože po svatbě to ne-
ní možný. Doma to rodiče museli pochopit. Věděli, že jsem v partě, že
se mi nestane, už mě znali. Měla se mi něčím divit, že se rodiče o
ty děti boje, že je nechce pouštět, a kolek je to zas úplně jiný
než u kluků.

/žena 66. let /

1. Tramp to si vybaví hezkou procházkou přírodou. Posedět u ohně, zpívat si.

Žandák není už dobré slovo. Je to dost ať. Jsou to lidé, co na ka-
lody slušně chová a hrachu.

2.-

3. Velmi často, je to hezký, když se chová slušně.

4. třeba je dovolená nebo prázdniny a několik chlapců a děvčát si vy-
jedou. Do rukavů dají nejnataženější věci, kousek jídla. Ousek, jadu,
kousek jadu. Na hezký místo do přírody.

5. Město k přírodě.

6. Teď už ne, když jsem byla mladá, jezdili jsme do Tater, kam je-
li, tam jsme pobýli. Teď už bych to takto dokázala.

tak to byly názory několika lidí, které schodně předala ka-

Ukážka z t. časopisu Tam-Tam

ANO, UTRPĚL JSEM SILNÝ ŠOK. JE TO
OD VÁS KRUTÉ JEN TAK PŘIJÍT A ŘÍCT:
PĚŤO, ZTRATILI JSME
VÝVRTKU!

BOLÍ TLAPY, BOLÍ TLAPY - KDYŽ POZNÁVÁME
PŘÍRODU, MUSÍME SE SNAŽIT NĚCO VYDRŽET.
NAPŘÍKLAD JA' S SEBOU NEMÁM ANI RUM, ANI
CIGARETY, ANI MARUŠKU -
A ZAKŇUČÍM SI AŽ
NA VRCHÓLU!

zaslal Señor

Kavče

O HISTORII SE OPÍRÁ SOUČASNOST

Buchlov

13 km severozápadně od Uherského Hradiště.

Tento hrad stojí na nejvyšším kopci Chřibů./podle mých poznámek 520 m./. Pod tímto hradem se nachází stejnojmenné městečko. Je dobře viditelný v širokém údolí jež se zve Dornomeravský úval. Jenž ten byl jist brzy centrem úrodné části země., záhy osídlené slovanským obyvatelstvem. / v jeho blízkosti se nacházela Velkomoravská říše./

K roku 1131 se ve franských správách uvádí, že zde stál opevněný strategický bod.

Jinak první zmínka o Buchlově je až roku 1300 / jako hradu/ Je považován za jeden z nejstarších hradů na Moravě. Že je starší než o něm je zmínka svědčí k tomu i tato zpráva, o placení daní pekařského mistra z městečka Buchlovic.

Na hradě se dodnes dochovaly pozdně románské prvky, např. nejstarším článkem hradu je ostění z portálů asi z původní brány. Východní stranu pozdně románského hrdu chránila hranolová věž k ní přiléhala i podélný palác. Na západě stála další věž, severní stranu obepínala hradba. Tento stavební typ, jenž jest u nás ojedinělý má původ snad v bavorsko rakouském podunají. V dalších letech byl hrad rozšiřován již ve slohu gotickém. Např. Hradní kaple. V bádáních se rozpoznalo že u tohoto díla je souvislost s pražskou hutí*, podílejí se na stavbě Kláštera v Praze na Františku a Staronové synagogy.

S vzrůstajícím významem Uherského Hradiště význam hradu poklesl. Ve 14 století se udržel ještě jako zeměpanskou država. 1406 byl hrad zastaven Lichtenštejnům. Ti jej opět postoupili výměnou králi Zikmundovi. Ten ho opět za čas zastavuje. V roce 1437 jej získává Čeněk z Mošnova. Později byl opět vykoupěn a Jiřím z Poděbrad opět zastaven, ale téhož roku jej obsadil uherský král Matyáš.

Od začátku 80 let 15 stol. byl hrad často zařavován. V 90 letech bylo vystavěno severní křídlo s pozdně gotickými arkýři, na severu vybudován gotický trakt místností/dochován rytýský sál /

* dnes stavební firma

11807214

V roce 1511 se dostal do trvalého šlechtického držení. Majitelé se střídají, až do r. 1544, kdy ho kupuje Jan Ždánský ze Zástřizl za 4750 kop grošů. Tento majitel rozšířil hrad v renezančním slohu. Ze Jiřího Zikmunda jenž procestoval evropské země, byla založena rozsáhlá knihovna.

Na počátku 17. století byl upraven i zadní trakt. V polovině 17. století Zástřizlové vymírají a hrad připadá Petřovalským z Petřvaldu.

Význam hradu znovu vyniká za třicetileté války. V roce 1645 se o jeho dobytí pokoušeli Švédové. Po třech letech byla na hrad dovezena knihovna o 6000 svazků.

Po roce 1662 byl hrad opraven a zpevněn, neboť hrozilo nebezpečí tureckých a uherských vpádů.

V letech 1737-39 dochází k velké úpravě interiéru.

K této době se vztahuje i pověst o Josefu Andělovi, prý posledního vězni na Buchlově. Byl odsouzen loveckým právem k smrti za vloupání do Buchlovického zámku, ale byl omilostněn a odsouzen ke dvěma letům vězení.

1763 vymírá opět rod a rozsáhlý majetek se rozpadá.

Kupují ho Berchtoldové, jež byli posledními majiteli hradu.

Zikmund Berchtold hrad, památný pobytem J. E. Vocela a přírodovědce J. S. Presla proměnil v muzeum přírodovědeckého a exotického rázu. Tímto mu dal novou náplň a nový ráz, poslání. Z^{ep}řístupnil ho návštěvníkům / y této době to byl prákopnický čin. / Již v té době, na hradě nebydlel.

V roce 1896 hrad utrpěl velkým požárem po úderu blesku. Byl potom během tří let opraven.

Předposledním soukromým majitelem Buchlova byl Leopold druhý Berchtold za něhož došlo k účelnější úpravě sbírek.

V roce 1931 byl hrad opět po úderu blesku značně poškozen. 1945 se stává majitelem stát. Je ve správě Krajského střediska státní památkové péče v Brně.

Použitá literatura:

- František Alexander Heber- Böhmens Burgen, Vesten und Bergschlö sser / České hrady, tvrze a zámky/
- August Sedláček- Hrady, zámky a tvrze Království českého

průpravil: Bobr

Zamyšlení nad ničím

Teď tady vybylo trochu místa, co stojí pár klepnutí psacího stroje aby se naplnila... bílá stránka jedinou myšlenkou člověka. Snad jen tak nebo i onak by se dala nazvat tato prázdnota co čtete...

Všude okolo ještě panuje zima, krásná dlouhá se závojem noci a rouškou dne a já se brodím břechkou silnic i bělobou plání, abych dosáhl na první zelené místo a slovy uvítal období zrození, tiché i veselé jaro. Dýchám na první trs trávy a řasou podpírám první ledový květ. Bílý, zaléváný bělobou z mraků, krmený solí země a slzou tuláka. Zkřehlou rukou hladím jediný úspěch svého života, malý opuštěný stromek, je plný života, naděje, lásky i kolující krve přírody.

Slyším symfonii ptačích per a ladící stopy jelenů a daňků... Uznávám i dravost a svobodnou tuhu lovu, která škrtá ze svých řad kusy ze svého druhu, aby jinému zachovala prosté a jediné právo všech utlačovaných - právo na život. Právo na jaro okolo sebe i na jaro v srdci a duši.

Prozradil jsem svému okolí ten jedinej trs zeleně, který jsem dobyl s touhou dobytce severního pólu. A okolí rychle přichvátalo aby každý lístek trávy polaskalo a jak jej laskalo a hladilo i ten poslední lístek trsu ušlapalo. Dlouho jsem nevěděl co dál, kam jít, kde hledat nové jaro a jak jsem tak bulel sám nad sebou a horké slzy stékaly po tvářích k zemi, sníh se pomalu začal měnit v řeku a tráva, objevila se další tráva, tam a támhle i jedna malá kytky rozkvetla mi po nohama. Byl jsem nekonečně obklopen štěstím a dýchal, cítil vůni kvetoucí louky a všechny cesty přacházel jsem na zelenou...

Obklopil jsem se okvětními lístky a ustlal si časné břežnové lože, ulehl a začal snít. Věak se snu mne probudil chlad, nevrlá a tuhá zima. Sbalil jsem si těch svých pár a šel a začal hledat, bloudil a hledal se sluncem místo kde tráva určena je poslem jara...

Jedno již dnes vím, že až ho najdu, nic vám ještě nepovím, budu chránit ten kousek aby jarní píseň zpívala se dřív a až všechno rozkvetne, tak vás pozvu, abyste si ustlali spolu někde v kvítí a houpání větrem usínali a pevně v rukou drželi své nové bytí.

A tak věřte že než bychom se stačili přesytit písní jarní, zanotuje skladba letní a sotva ona dozní překvapí vás pestrost hudby podzimní a nastane opět zima a bez naděje že po aněhu přijde jaro se opravdu špatně žije.

Ahoj všude tam kde se potkáme, ahoj kamaráde

F. Smrček

těchto pár řádků bychom chtěli věnovat všem kamarádům, kteří "tráví" jara podzimy i léta a zimy dvou let vojny blízko přírody a přeci tak daleko od ní.

UNUS SOLITARIO

/ W a b i R y v o l a /

15. 12. 1978

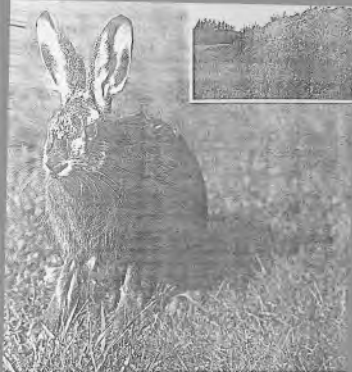
1/ Já častokrát až do rána se procházím
 neboť mám hvězdy rád, strašně rád
 pak pod lucernou verše skládám ušlechtilým citem dávám znát
 lásku svou manželskou
 Já dvakrát týdně do divadla chodím a když padla běžím hrát
 šachy hrát
 Pro mne je koncert symfonický víc než kamarádi všický
 já kulturu musím mít
 A tak si často až do rána v časopise Panoráma
 čítám o tom jak má člověk žít aby byl zdravý a byl fit
 Protože

Ref/ Čist do rána čist to je můj sen
 mít předplacen list moderních žem
 jít na balet jít být spokojen
 pít slabý čaj pít, být napojen

2/ Já všechny prachy domů dávám, na pivo si nenechávám nic, vůbec nic
 protože jsem charakterní chlap a vím že nemá cenu lhát
 pravdu říct to je víc
 A zrovna tak již kamarádi s úsměvem se vnucují pojd' hrát
 karty hrát
 já řeknu jim Vy blázínkové na světě mám jiné věci rád
 například Shawa znát
 A tak si často..... a byl fit
 Protože../ref/

3/ Co když to starou omrzí a sama začne po večerech hrát
 karty hrát
 pak s deníčkem se poradím a elzy činem nahradím vždyť řvát
 nemám čas když jsem chlap
 Tak po šichtě si na dvě zajdu holky začnu na svou chajdu zvat
 stopem zvat
 Při Fernet Stocku poznám že poslední sloku začne život psát
 zcela sám vždyť to znám
 Tak budu radši až do rána vysedávat u piána
 s cigárem a flaškou rumu s kartama a holkou budu fit.
 Já budu

Ref/ Pít do rána pít, to je můj sen blit u plotu blit, být opojen
 pít Fernet Stock pít. být okouzlen pít pořád jen pít, to je můj sen.

Stopařství

lzev mladší

lzev starší

Zajíc polní

I přesto, že pole jsou nasyceny chemikáliemi je u nás zajíc "prozatím" velice rozšířen a to nejenom v nížinách, ale řidčeji i v horách. Nejčastěji bývá v polích než v lesích, kde obývá nízké kultury.

Zadní šlápěje jsou nápadně velké, zvláště když zajíc seděl na sedních bázích. Jejich délka je asi 6cm, ale když se otiskne jejich větší část nebo celé chodidlo dosahuje délky od 11,5 do 15cm, šířka bývá 3,5 - 6cm.

Přední šlápěje dosahují délky 5cm a šířky 3cm. Prsty nejsou zřetelně otisknuty, neboť jejich bříška jsou porostlé chlupy. Proto můžeme pozorovat zřetelně pouze malé otisky čtyř prstů, přičemž vnější jsou posunuty poněkud dozadu.

Hopající zajíc se pohybuje ponalu. A to tak, že své tělo protáhne a naráz pokrčí. Zadní báhy klade před přední a otiskuje je až po paty, proto jsou jejich otisky dlouhé.

Roztok sedních bází při hopkování je asi 7-10cm a délka kroku 30cm.

Procházející zajíc se při svém běhu pohybuje dlouhými skoky. Opět klade zadní před přední, ale přední báhy jsou poněkud posunuty dozadu. U zadních běhá se otiskuje pouze přední část chodidla, neboť došlapuje pouze na prsty. Šlápěje předních běhů jsou kládony v přímce za sebou.

Roztok je asi 10cm a délka skoku je i větší než 1 metr.

Sávožením a odbočením dokáže zajíc namísto sarazit a opět se vrací do původní stopní dráhy. Rovněž dlouhým odskočením dokáže překvapivě rychle měnit směr běhu.

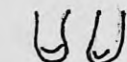
b ě h

s e d ě í c í z a j í c

v a d ě n ý

p ř í p a d

h o p k o v á n í

připravila M. M. M.

Stalo se na osadách

24. 1. 1966

Tradiční osady Oregon a dřevěný klíč uspořádali neuvěřitelně vanda po (lo-
bošácní/lokočské loučky a Turnova. Kevín, zdali se na tuto akci sjelo
tolik kamarádů, ale lokočské campy byly plné, navzduchy sněhu a hrudi-
vého počasí. Také vlek z Turnova byl plný kamarádů, jako by bylo léto.
Jednouš totič prošel ziminí táboření, lošádne poblíž vrásky, ch svět-
niček.

/Melado, Praha/

29. 1. 1966

Chuchil, v hostinci a zárodiště byl uspořádán pravý trampský master-
nový obř. Jednalo se o ladnou "režiovací" akci, která vstupně se neplo-
tílo. Na bahu bylo možné vidět různé rekvizity živého západu - od maji-
tele pohřebního ustava až po seriants jízni kavalérie levera. Také hudba
byla velmi dobrá, ze všechny snu alespoň jmenovat "lho Červánek".
Škoda jen, že hospoda byla přelidněná, a tak nebylo místo na taneční kres-
ce a také v muzaji mělo šanci prosadit se leda tak banjo.

/Melado-Praha/

25. 1. 1966

Ruče

Podle z vrásky Arálove uspořádal v loch~~pro~~ pro kamarády" pochoz 3x řadu-
ty. Spalo se na osadě ve hrubech a v sobotu se šlo 30 km do osady po-
divat se na divoká prasa. Malá a smocná byla vynikající, třebaže
jen proto, že se spalo v teple, navzduchy hrudí.

/Soběšik-Liberec/

V Ú. se připravuje cyklus 12. trampských večerů a písničkou, začne 1.
prosince až 30. února na účasti Lho Červánek v. Malého Ryvola a Mikiho Ryvola.

TRAHA

Akci pořádá kamarád Kayman a mezi písničkami vypráví kamarádům o historii jiho-

českého trampingu.

2. VEČER - 8. 4. 66 PARDUBICKÁ, STOPA, WABIRYOLA, ŠALMAN, MIKI RYVOLA
3. VEČER - 1. 6. 66 OSADNÍ ŠOR, SAMOTÁRI - TÝN, VLT., W. RYVOLA - TRAHA, M. RYVOLA - KLADNO, CHICLETE - ŠUMAVA
A BUDĚTOVITĚ INTERPRETI: ŠALMAN, OSADNÍ DŮO, BLANICE A TRAMPEKÝ KVINTET, EMOLAKI
3. 4. 66 - 4. VEČER - KÍGEN - 1. KLUBOVÉ SEZENÍ S PÍSNIČKOU
LITOPAD 5. VEČER - PROSINEC - 2. 11

T. O. ZLATÝ KLÍČ připravuje důstojné oslavení 30. výročí svého trvání.

27. 2. - 1. 3. 66

Kamarád Jova uspořádal na lokočské campu 3. 3. již druhé trampské ro-
dec zálesáckých znalostí a dovedností.

Důležité dodat, že akce se plně vydařila na třetí sněh, která byla celé lo-
kočské události pevně v drapech a jen z tohoto překrásného místa v. 1.
ryvola vae živě. Musí trampové nastali.

/Melado-Praha/

Celosvětový potlach.

Z různých kordín k nám došly zprávy o konání 1. a 2. celosvětového potlachu v Kanadě a Austrálii. Na nápad uspořádat 1. celosvětový potlach československých trampů přišel vystěhovalec - tramp z Toronta o vánocích roku 1977. Tento nápad se mu natolik líbil, že ho začal okamžitě realizovat. Po novém roce byly rozeslány pozvánky známým kamarádům do celého světa. Za místo konání potlachu byl zvolen Yukon v Kanadě. Proč zrovna Yukon? Na tuto otázku je velmi snadná odpověď. Vždyť Yukon je stále symbolem krásné přírody, divočiny a romantiky. O tomto kraji s láskou psali autoři zvukných záznamů, jako J. London nebo Z. Grey. Tato země je ve zrození volnosti a názvy Chilkoot, Klondike, Dawson nebo Bonanza nám připomínají dobu zlaté horečky.

Potlach se měl konat 22.7.1978, ale kamarádi z celého světa se začali připravovat už mnohem dříve. Samotné potlachoviště stálo mezi Whiterhorse / hlavní město Yukonu / a Dawson City u jezera, kam se dalo dojít jen pěšky, nebo dojet terénními automobily. Proto nikdo nepovolený nemohl rušit tento krásný okamžik. Zde u slavnostního ohně se setkali staří pardi, kteří se již mnoho let neviděli, ale i mladí trampové. Všude vládlo veselí a výborná nálada. Při zahájení potlachu 22.7.1978 stálo večer u ohně 148 československých trampů z celého světa, aby se stali svědkem této jedinečné události v historii trampingu. Po uvítací řeči byl zapálen ohně kamarádů z Austrálie, Evropy, USA a Kanady. Ze mohutného zpěvu, který otřásl všemi okolními lesy, stoupala k nebi vlnka trampské a Yukonské. Výborná nálada u ohně pokračovala až do pozdního rána.

Po skončení potlachu se účastníci vydali po stezce zvané Pass of 98, po které putovali tisíce dobrodruhů posedlých zlatou horečkou. Cesta vedla z městečka Skagway přes hory k Benetovým jezerům a měřila 40 mil. Končné rozloučení se odehrávalo po dva dny a večery v saloonu v Dawson City. K všeobecnému veselí se přidávali i obyvatelé městečka, kterým se čechoslováci velmi líbili. Všechno, ale musí jednou skončit, a tak si všichni trampové slaspoň slíbili, že se někdy zase sejdou.

Stalo se tak 8.1.1983 ve Sněžných horách v Austrálii. Kamarádů se sjelo přes 100 z celého světa. Opět zde zavládla výborná pohoda, jako v Kanadě. A večer byl zahájen 2. celosvětový potlach československých trampů.

/ Čeráno z různých materiálů /

připravil

Jučnák

Š O R T K Y P R O Š E R I F A

Neznám osadu, kde by v kronice, za patřičného doprovodu ilustrací nebyly barvitě popisovány mnohé kanadské šortky. Sranda musela být, i když šerifa věšeli, až třeba lilo, nebo v budouce nebyla ani kapka petroleje neřkuli opičích kapek.

Na HOBU se při dešti nebo při sněhové vánici mastily náruživě karty o sirky. Protože tahle jsem kamarádům nemohl nabídnout hry stejného kulturního vyžití, ani jsem moc nebrblal, protáhla li se tato zábava až do kúropění. Sám jsem karty nehrál, protože jsem se nikdy nedopídlil podstaty hry a měl jsem potíže s rozeznáváním nesrozumitelných obrázků. Jednou když jsem takhle rozespalý slézal z palandy, abych se šel podívat na hvězdičky, zmerčil jsem v banku hromádku peněz místo sirek. Ha, na osadě vzniká malé Monte Carlo! Tak to tedy ne! Než jsem usnul ukul jsem pomstu...

A tak jednou kartičky pohltit plamen a zbytky vylétly komínem. Jó, kartičky se hledaly a hledaly, ale já nic, já šerif. Zdálo se po čase, že se na všecko zapomnělo a já vyvážnu se zdravou kůží. Přišel březen a s ním svátek Josefa - šerifa.

Na HOBU to hřmělo jako v krčmě Santa Pueblo. Úplně se zapomnělo na čas - aspoň já. Najednou někdo v tom smraďu a čoudu vykřikl: "Kluci na vlak!"

Kamarádi posbírali torny, chlebníky, navlíkli miltoňáky a já rovnou do pospek. Hrome, jak jsem rychle do nich, o to rychleji jsem z nich spodem vylít. Kluci mi z nich v nestřežené chvíli udělali šortky - bez braní, míry a zavobroubení. Osadníci s chechtotem vyrazili z boudy do březnové večerní mlhy a cvakot podkůvek se ztratil až někde u potoka. Já jsem potom, protože z boudy se jako zázrakem ztratily všechny pracovní hadry, byl nucen odejít v těch apartních šortkách až půlnočním vlakem...

A stejně se na mně v Ostravě policajt díval tůze divně! A to všechno kvůli KARTÁM...

ze starších materiálů vybral

a sepsal za T.O. Žlutý medvěd

F r e d

L I D I V O M Ě Ř Í K A J

Lidi vo mě říkaj že se mě nechce makat,
že ukradnu co uvidím,
že sem špinavej a zarostlej
říkaj vo mě lidi.

Lidi vo mě říkaj že mě viděli včera večer
jak sem lez z jejích kůlny,
že prej vedle ve vesnici shořel stoh
říkaj vo mě lidi.

Lidi vo mě říkaj že neumím nic
než chlastat, řvát, hulákat a nadávat,
že sem vůbec zralej na bagu
říkaj vo mě lidi.

Kdyby lidi věděli že dneska ráno
sem potkal kámoše kterej se vrací domů
a hrozně se těší jak složí kosti
pod svejma stromama na svý trávě,
kdyby lidi věděli.

Kdyby lidi věděli že sem dneska ráno
hrozně věděl že já se nemám kam vrátit,
že mám jen hlad, banjo a cestu před sebou
a jedinej kámoš je chuť vědět
co je tam za tím kopcem v dálce,
kdyby lidi věděli.

Jenže lidi nevědějí.
Jenže lidi neschťejí vědět.
Jenže lidi neumějí vědět.

Miki Ryvola

/ Trail č. 1-1969 /

zaslal kamarád Vokoun z Plzně

Trampská historie IV.

Kamarádi, minulé povídání se točilo kol dolního toku Sázavy od Pikovic po Kamenný Přívoz. Časově bylo situováno asi do období 1925-1940. To už ovšem byla válka a temné období okupace, která také neblaze zasáhla samotný trampink. Zde na Sázavě se to markantně projevilo v tom, že celé zmiňované údolí Sázavy se stalo součástí výcvikového prostoru zbraní SS. Už nejezdil Posázavský pacifik nahoře ve skalách, protože tamní tunely se staly podzemními továrnami, kde se dělalo bíhvíco. Oblast se samozřejmě stala přísně uzavřená, a tak se sruby pomalu rozpadávaly. No nechme líčení smutných časů. Snad si, kamarádi, vzpomenete na předchozí slova až půjdete Posázavskou stezkou a narazíte na skromný pomníček padlým kamarádům nebo, i na samotnou původní desku Posázavské stezky, která má (tedy deska) dost dobrodružnou historii o níž nám snad kamarád Fakir něco napíše.

Dnes však tento úsek Sázavy může na trampy spíše nostalgicky vzpomínat. Mladí kamarádi do okolí stezky nejezdí, protože není pro víkendové chaty kam. Snad ještě v Kamenném Přívoze se někdy trampové objeví, ale kdeže jsou ty doby sedmdesátých let, kdy tenkrát ještě dřevěné vozy byly trampy přeplněné a kdy v pátek večer v Kamenném Přívozu v hospodě „U Adenaura +“ se zpívalo dlouho přes půlnoc. Ještě však lze v místních lesích narazit na pozůstatky zaslé slávy. Třeba hezký a originální srub zvaný Borovičko či camp T!O! Unie Mexiko nebo kříž, který trampové postavili zahynulému kamarádovi někdy v roce 1972.

Nechme však dolní tok Sázavy být a přenesme se kousek výš proti proudu t.j. od Čerčan přes Lštění, Hvězdonic, město Sázavu, až po Český Šternberk. A zase se vrátíme do minulosti.

Tentokrát do roku 1931, kdy u údolí u zříceniny hradu Hlázky vyrostla první chata osady „OVERLAND RED“. A nebyla to osada jen tak jakákoli - byla to osada hluchoněmých kamarádů. Šerifem se stal kamarád Táňa. Dalšími osadníky byli Jirka, Tichý, Zrzek, Kulák Načeraďec, Tom Něchura a asi pět dalších. Všichni byli hluchoněmí až na Andyho, který figuroval jako tlumočník a spojka se světem. Tady v tom zapomenutém údolí byli sami se svým neštěstím a tady jim bylo dobře. Snad tam ty chajdy stojí dodnes, nevím. Deset minut od Hlázky proti proudu Zlaté řeky (tj Sázavy) těsně u Klárovky začíná na romantiku i historii slavné - „NAŠE UDOLÍ“.

První impuls vzešel v roce 1914 od Rudly Pelikána, který jako zklamaný skaut byl u tety v Senohrabech na prázdninách. Zklamaný proto, neboť vůdce oddílu mu zakázal pro dvojku z mravu tábor. Rudla přezto tolik toužil po romantice, a tak již v roce 1915 staví spolu s Vencou Budkou z mlékařské cely první stan. Jen tak mimochodem: Tenkrát bylo těm klukům 14 let, což znamená, že dnes jsou již stařečci - jsou-li na živu ovšem. ~~My~~ to ten čas letí - že ?

Psal se rok 1920, když v těchto končinách vyrostla první maličká chajda. A dál to už šlo jako řetězová reakce. Zmíním se proto jen o některých osadách, protože vyčerpávající výčet by ani neměl smysl. Prostě v tom úseku od Hlázky až po Chocerady vznikly v letech 1920-1930 tyto osady: Tefigon 1924, Dakota 1929, Aljaška 1927, Hurikán 1929, Nebraska 1928, Zářivé údolí 1932, atd...atd...

Tedy všechny tyto a další osady se staly součástí Našeho údolí. Jaký symbolický název našel Bob Hurikán pro to pásmo osad kol Zlaté řeky. Kde bylo možno vidět osadníky pohromadě byla krčma „U Bunků“, kde hostinský, starý Bunka, byl též přezdíván jako táta trampů. Naše údolí reprezentovali na veřejnosti „GOLD RIVER CLUB“ pod vedením již zmíněného Rudly Pelikána. Pořádali se klubové večery na Perštýně, zábavy na Žofíně, na Střeleckém ostrově v Praze atd, Bohužel klub neměl dlouhé trvání a rozpadl se i přes zjevné úspěchy a popularitu.

Výše proti proudu Sázavy tj až za Samechovem se již v osadách dá orientovat, protože tady nebyli namačkané jedna na druhou. Mohu uvést například osadu „JUKATAN“ se šerifem Jendou Linbartem či osadu zvanou „SPOJENÉ OSADY HORNÍ SÁZAVY - S.O.H.S.“. Vznik této osady spadá do roku 1927-28, kdy asi patnáct kamarádů přišlo na nápad spojit osady „Maranon a Jukatan“.

Později tj v roce 1935 čítá již SLOMIS! 45 osadníků, čímž se stává dominantní osadou celého horního toku Zlaté řeky. Osadníci měli ve svém stádu i kamarády, kteří byli v té době velmi známí i mimo tramské sféry života. Byl to například František Hochman, populární internacionál - brankář Bohemians i Sparty.

Asi poslední osadou je „Roazing Camp“, kde byl osadníkem tehdejší nejlepší hráč na kytaru Střední Evropy - Ota Kouhtík, člen tramského ALOHA / TRIA.

Dále k Českému Štemberku je snad už jen pár chat samotářů a tam také končí krásná tramská romantika Zlaté řeky - tedy přesně řečeno tehdejší romantika, protože dnes už to není s romantikou tak valné.

Stejně jako na dolním toku Sázavy i zde jsou celé shluky a trasy chat, které sice mohly být tramské, ale dnes už to nikdo nepozná, protože část mívají monstrozní charakter. Také nevím, jak to zde vypadá se soudobým trampinkem, protože do těchto končin jsem jako tramp nikdy nezavítal, třebaže je znám. Nikoli však z vandrů. Víím pouze to, že v období letních dovolených jsou břehy Sázavy přelidněny pionýrskými tábory, vodáky a těžko definovatelnými rekreanty,. Určitě je tady větší blázinec nežli na tom dolejší toku Sázavy. A takovýto mumraj opravdové tramps - tuláky příliš neláká, a tak zřejmě tato část Zlaté řeky má pouze tramskou minulost.

Příště: Těšte se na Brdy

Materiály: Bob Hurikán „Tramské dějiny“ + vlastní zkušenosti

Seladon
(TO Kočovníci)

Pakliže
objevíte
pravopisnou
chybu,
závada
je na vašem
OKU !?

POUTNÍK

18

Březen

MEŠÍC VYD.

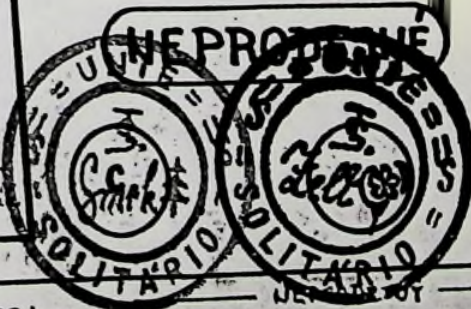
19.3.1986

DATUM VYD.

Po třech měsících
ode dne vydání
vraťte vyřez
na jednu z adres!
Adresy jsou přilože-
ny na 2 stránce
oběžníku.
(str. Podpisy
čtenářů)

VYDAVÁ: UNIE SOLITARIO - T.S. SMRK & T.S. ŽELÍ

SPOLUPRÁCE: T.S. Cipíček, Dr. Čenda (z T.O. Modrá Kráva)
Seladon (T.O. Kožovnicki), T.S. Faney, Mlňa,
Bobr a Škubánek (T.S. Fort Luck), Tlémajš
(T.O. TORUADO), Frad (z T.O. Žlutý Medvěd), T.S. Tučná

POUTNÍK - TRAMPSKÝ OBĚŽNÍK - PRO PÍLOVNÍKY PŘÍRODY A TRAMPY.

MĚSÍČNÍK - VYDAVÁ UNIE SOLITARIO - T.S. Smrk & T.S. Želí

(Svůj kš) 33.

